

sætning af, som jeg allerede har omtalt, at Driften kunde overtages af private der paa Egnen, men siden den Tid har Ministeriet paa det forelagte Forslag til Finanslov for 1918—19 søgt Bevilling til Statens Overtagelse af Færgefarten mellem Næs-sund og Aggersund, i Lighed med hvad der er Tilfældet ved Vildsund, mod, at de interesserede Egne bidrager med et Beløb een Gang for alle. Derefter vil Færgefarten ved Hvalpsund være det eneste Færgeri ved Limfjorden, der drives af private, og da man anser dette for lige saa betydningsfuldt som de andre, er der rejst en Stemning for at faa dette Forhold ordnet paa samme Maade, som det dels er, dels vil blive ordnet andre Steder; det er det, Ændringsforslaget her tilsigter.

I dette Lovforslag, som jeg nu her ganske kortelig har refereret, er meget store Dele af Landets Befolkning lige fra Skagen til Gedser og af alle politiske Partier interesserede. Man har sagt — og med Rette synes jeg —, at man som Regel ikke skulde vedtage Love herinde paa Rigsdagen, før der ude i Befolkningen viste sig Trang dertil. Hvad det her foreliggende Forslag angaar, maa det siges, at der foreligger stærke Udtalelser i saa Henseende, bilagte med Tilsagn om uhyre store Pengebeløb. Og naar vi nu ved Ændringsforslagene her om Statslaar faar Sikkerhed for, at der, samtidig med at der gives Koncession paa Anlæg af Privatbaner, hvor Kommunerne har Pengesagerne i Orden, ogsaa fra Statens Side vil kunne skaffes Bidrag; saa vil det under disse Forhold være vanskeligt for den store Del af Befolkningen, som er interesseret i disse Anlæg, at forstaa, at vi her i Landstinget som en af de sidste Handlinger, vi i den nuværende Sammensætning foretog os, forhindrede dette Lovforslags Vedtagelse.

Hvad angaar Tilskuddene, som vi ikke har stillet Ændringsforslag om, faar en Del af de Baner, den højtærede Minister har fremsat Forslag om, et Tilskud ud over Halvdelen, og der har i Udvalget, jeg tror nok, jeg tør sige, været en meget stærk Stemning for, at Staten som Regel kun skulde give Halvdelen i Tilskud til private Baner. Men i Forslaget, som det er fremsat af den højtærede Trafikminister og vedtaget af Folketinget, var der adskillige Baner, hvis Pengeforhold, navnlig henset til den Omstændighed, at de som smalsporede skulde fortsættes i Forbindelse med bredsporede — hvilket vilde kræve en Omlægning —, vilde have vanskeliggjort Gennemførelsen af dette Princip om det halve

Tilskud. Navnlig med Hensyn til Skagens-Banen mener jeg at kunne udtale her, at det efter de mellem den højtærede Minister og Udvalget førte Forhandlinger og Brevvekslinger har staaet os klart, at selv med det Tilskud, der nu gives, vil Forholdene blive bedre set fra Statskassens Synspunkt, end de er i Øjeblikket.

Inden jeg slutter, skylder jeg her overfor det høje Ting at bringe en Tak til Statens tekniske Tilsyn, som har gjort et stort og fortjenstfuldt Arbejde med Hensyn til Undersøgelse og Tilrettelæggelse af de uhyre Bunker af Andragender, der har foreligget for Udvalget. Det har hjulpet i høj Grad, det tør jeg sige for mit eget Vedkommende og vistnok for de allerfleste andre Udvalgsmedlemmers; jeg tør ikke nævne det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) i denne Forbindelse. Jeg ved ikke, hvorvidt det gælder ogsaa det ærede Medlem, men jeg tror nok, at jeg tør sige paa hele det øvrige Udvalgs Vegne, at det har været en betydelig Lettelse.

Jeg gaar ud fra, at det Statsbanelovforslag, som er sendt ned til Folketinget, vil blive vedtaget dernede i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget her, og det er mit Haab, trods de Indvendinger, der er blevet gjort mod at behandle dette Lovforslag til Ende, at det vil lykkes dette høje Ting at gennemføre Forslaget.

Vi har nu vedtaget Forslaget om Vestkysthavnene og Statsbaneforslagene, og jeg vil da gerne, navnlig med Hensyn til Dobbeltsporene, have Lov til at henstille til Administrationen — og Administrationen med Hensyn til disse Baner centraliseres jo i den højtærede Minister for offentlige Arbejder —, at der bliver taget fat paa disse Arbejder saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan ske, og at Arbejdet saa vidt muligt fordeles hele Landet over, navnlig saaledes, at man for Dobbeltsporenes Vedkommende tager fat paa kortere Stykker i Nærheden af Byerne, f. Eks. fra Esbjerg til Bramminge, paa begge Sider af Horsens og Skanderborg, fra Randers til Bjerregrav, fra Hobro til Doense, fra Svenstrup til Aalborg. Man vil derved opnaa ikke blot at faa begyndt paa flere Steder, men ogsaa, at de paagældende Arbejdere kan faa Nytte af dette Arbejde, uden at være nødsagede til at rejse mange Mil fra deres Hjem. Naar vi, trods de store Betæneligheder, der ogsaa har fundet Udtryk i Betænkningen, er gaaet med til et Forslag saa stort som dette, er det ud fra Betragtningen af, at vi jo ikke alene maa se paa Pengene, men ogsaa huske paa, at det er af stor